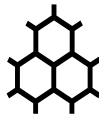

Lojze Kozar ml.

Pripovedi o Mariji

Šmarnice za otroke

SŠK-SKU

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE - LJUBLJANA

Vsebina

- Uvodna beseda • 7
- 1. maj Moja pripoved • 8
- 2. maj Anina pripoved • 10
- 3. maj Joahimova pripoved • 12
- 4. maj Eleazarjeva pripoved • 14
- 5. maj Esterina pripoved • 16
- 6. maj Elizabetina pripoved • 18
- 7. maj Zaharijeva pripoved • 20
- 8. maj Pripoved Janeza Krstnika • 22
- 9. maj Jožefova pripoved • 24
- 10. maj Rahabina pripoved • 26
- 11. maj Jonatanova pripoved • 28
- 12. maj Pripoved kralja Gašperja • 30
- 13. maj Aminadabova pripoved • 32
- 14. maj Pripoved starčka Simeona • 34
- 15. maj Pripoved prerokinje Ane • 36
- 16. maj Ánvarjeva pripoved • 38
- 17. maj Sarina pripoved • 40
- 18. maj Romarjeva pripoved • 42
- 19. maj Benjaminova pripoved • 44
- 20. maj Poslušalčeva pripoved • 46
- 21. maj Amosova pripoved • 48
- 22. maj Pripoved Nazarečanke Estere • 50
- 23. maj Pripoved vojaka Gala • 52
- 24. maj Pripoved apostola Janeza • 54
- 25. maj Pripoved Jožefa iz Arimateje • 56
- 26. maj Pripoved Marije Magdalene • 58
- 27. maj Pripoved apostola Tomaža • 60
- 28. maj Pripoved učenca Barsaba • 62
- 29. maj Pripoved apostola Janeza • 64
- 30. maj Pripoved kristjana • 66
- 31. maj Marijina pripoved • 68
- Litanije Matere Božje • 70

Uvodna beseda

Človek ubira mnoge poti v svojem življenju. Marsikaj pritegne njegovo pozornost, ga navduši za odločitev ali preprosto zapelje po svoji sledi. Nemalokrat se zgodi, da človek pozneje obžaluje zgrešene poti, ker ga niso pripeljale do cilja, ki si ga je želel in ki so ga obetale.

»Po Mariji k Jezusu« je bila in je še vedno najbolj varna pot za srečno večnost. Ob letošnjih šmarnicah, namenjenih predvsem otrokom, bomo prisluhnili legendam in zgodbam, ki nam Marijo približajo na poseben način. »O Mariji nam bodo pripovedovali njeni starši, sosedje, znanci, pa tudi taki, ki so se mimogrede srečali z njo,« pravi avtor šmarnic Lojze Kozar ml. Vse pa samo z enim namenom: da bi nebeško Gospo čim bolj spoznali, se navdušili zanjo in jo posnemali.

Posnemanje bo seveda imelo svojevrsten izraz v konkretnostih našega življenja, saj ga živimo v drugačnih okoliščinah in med drugačnimi ljudmi. Vendar če bomo tudi mi, tako kot Marija, vedno pazljivo poslušali Božjo besedo in se v življenju ravnali po njej, kar pomeni vedno znova izgovarjali Marijin »zgodí se«, bomo ostali na dobri poti skozi vse življenje, ki nas gotovo pripelje k Jezusu v nebesa.

Blagoslovljen Marijin majnik ob šmarničnem branju *Pripovedi o Mariji!*

Dr. Franc Zorec,
voditelj tajništva SKU

1. maj

Moja pripoved

Lepo pozdravljeni!

Dobil sem nalogo, da vam v letošnjih šmarnicah spregovorim o Mariji – da vam predstavim Jezusovo in našo nebeško Mater ter vam spregovorim o njeni veri in o njenem posredovanju vere.

Kako naj jaz govorim o tem, ko sem Marijo videl le naslikano v cerkvi, ko vidim le njen z rožami okrašen kip pred oltarjem, ko imam na voljo le nekaj skromnih besed o njej v Svetem pismu?! Zato sem povabil različne ljudi, ki so Marijo poznali, ki so z njo živeli, da nam vsem pripovedujejo o tej veliki ženi. Tako nam bo vsak dan spregovorila ena oseba, ki je omenjena v Svetem pismu. O Mariji nam bodo pripovedovali njeni starši, sosedje, znanci, pa tudi taki, ki so se z njo srečali mimogrede, a jih je srečanje obogatilo in spremenilo, da so začeli verovati, da so postali dobri.

Pripovedi teh ljudi lahko imenujemo tudi legende. To so zgodbe o Jezusu, o Mariji, o svetnikih. Zgodbe temeljijo na resničnem dogodku, vendar so napisane s pomočjo človeške domišljije. Ni nujno, da se je vse odvijalo natančno tako, kakor nam bodo pripovedovali različni ljudje. A vsak nam bo povedal resnico o Mariji in o nas. Povedal nam bo, kako lahko vsak izmed nas posnema Marijo. Kako lahko po Marijinem zgledu živi z Jezusom in za Jezusa.

Preden damo besedo prvemu pripovedovalcu, naj povem, kaj mi je o Mariji pripovedovala moja teta. Ko sem bil še otrok, je bila moja teta že stara in bolna. Težko je hodila, zato je večino časa presedela na stolu, poleti zunaj, v senci velike slive, pozimi pa v topli kuhinji. Zadnja leta svojega življenja je preležala na postelji. Skoraj vedno je imela v rokah rožni venec ali molitvenik, iz katerega je molila. Včasih pa je tudi pela. Zelo rada je pela pesem o Mariji in treh dekletih. Prvo dekle ni hotelo poslušati Marije in nesti malega Jezusa, ker je imelo lepo obleko in se je balo, da ji bo Jezus to novo obleko umazal. Drugo dekle je odšlo od Marije k fantom in se z njimi zabavalo. Tretje dekle pa je iz Marijinih rok sprejelo Jezusa in bilo potem neizmerno srečno.

Teta je takole začela peti:

»Marija je po polju šla,
na rokah nesla Jezusa.«

Ko je odpela vseh petnajst ali dvajset kitic, je rekla: »Marija, naša ljuba nebeška Mati, nam želi dobro. Zato nas vodi k Jezusu. Tudi ti imej rad Marijo. Delaj to, kar je delala Marija. Sprejmi Jezusa v svoje srce. In boš neizmerno srečen.«

Teta je že davno v nebesih. Njene besede pa me še zdaj vodijo in krepijo.

Tudi mi bomo v teh šmarnicah prisluhnili različnim pripovedovalcem, da bi lažje posnemali Marijo in delali, kar želi Jezus. Potem bomo tudi mi neizmerno srečni, tako kot tretje dekle, o katerem je pripovedovala in pela teta:

»Ta tretja dekla sladko spi,
na rokah Jezusa drži.«

Kot otrok sem si predstavljal, da je zdaj dekle resnično srečno zato, ker na svojih rokah nese malega Jezusa. Zdaj vem, da Jezusa ni treba nositi na rokah, temveč v svojem srcu. To je tudi želja nebeške Matere Marije. V tem mesecu si bomo za to še posebej prizadevali.

Naloga: Uredi molitveni kotiček. Na primerno mesto postavi križ ali Jezusovo sliko in Marijino podobo. Zbrano povej: »Marija, pomagaj mi nositi Jezusa v mojem srcu.«

Pesem (lahko se zapoje po napevu pesmi *Kraljica venca rožnega*):

»Marija z nami zdaj živi,
nam prva žena govori.
»Naj vodi nas do Jezusa,
da sreča v srcu bo doma.«

8. maj

Zaharija, Elizabetin mož in oče Janeza Krstnika, je včeraj pripovedoval o Mariji. Povedal je, da je Marija s svojo dobroto in vero okrepila njegovo vero. Spoznal je, da Bog dela čudeže, da lahko vanj vedno upamo.

Pripoved Janeza Krstnika

Jaz sem tisti mož, ki je krstil Jezusa, zato mojemu imenu Janez dodajajo Krstnik. O meni govorijo, da sem bil pogumen in odločen, da sem celo vladarje opominjal, naj lepo živijo. Da, to sem delal, ker sem želel, da ljudje sprejmejo tistega, ki ga je Bog poslal, Jezusa. In končno sem jaz tisti, ki ga je kralj Herod zaprl v ječo in ga na zabavi ob rojstnem dnevu na željo svoje žene Herodiade dal obglaviti.

Toda ne bom vam govoril o sebi, temveč o Jezusu in njegovi materi Mariji. Z Marijo sem se srečal, še preden sem jo sploh lahko videl, torej že pred svojim rojstvom.

»Kako pa je to mogoče?« si zdaj mislite.

Marsičesa ne razumemo, če hočemo sami stvarjem priti do dna. Če pa verujemo, da je Bog z nami, da Bog dela čudovite reči v našem življenju, se bomo nenehno čudili in slavili Boga. In tudi velike skrivnosti nam bodo jasne.

Živel sem še pod maminim srcem, ko nas je obiskala Marija. Nisem je videl, nisem je slišal, a čutil sem njeno bližino. Dober človek je kakor sonce, ki pošilja svoje žarke tudi skozi oblake. In Marija je bila dobra, najboljša, sveta. Bila je najsvetlejša in najtoplejše sonce. Njena bližina je prinašala veselje in srečo. Tudi jaz sem začutil, da je ob meni nekdo, ki je dober, ki me ima rad. Kar poskočil sem od veselja. Najraje bi se stisnil k njej. Tudi moja mama Elizabeta je začutila moje veselje, ko sem poskočil pod njenim srcem.

Na svoje rojstvo sem moral čakati še nekaj mesecev. A ves čas sem ob sebi čutil ljubečo Marijino dlan. To je bil čudovit čas. Biti na varnem, poslušati utrip maminega srca, poleg tega pa še čutiti ljubezen nebeške izbranke, Božje Matere Marije.

Po mojem rojstvu je Marija odšla od nas. Odšla je domov v Nazaret, da se pripravi na rojstvo svojega sina. A vendar lahko rečem, da je Marija osta-

la pri nas. Na vrtu je še vedno odmevala njena pesem, ko je tam v prejšnjih dneh slavila Boga in se mu zahvaljevala za vse, kar ji je dobrega storil. Med stenami naše hiše so še živele njene besede, ko je z vsakim prijazno govorila. Zdelo se mi je, da na tleh še žarijo odtisi njenih stopal, ko je dan za dnem prinašala drva in vodo od vodnjaka, prala obleke in opravljala druga vsakdanja opravila. Predvsem pa sem čutil, da je med nami ostalo njeno srce, da nas ima Marija še vedno zelo rada.

Saj drugače ne more biti. Jezus, Marijin sin, je neizmerno večji od mene in jaz nisem vreden, da se sklonim k njegovim nogam in mu odvežem sandale. Ker je Jezus dober in svet, tudi Jezusova mati ne more biti drugačna. Vesel sem njene lepote in njene srčne dobrote.

Odraščal sem in postajal vedno večji. Krepila me je ljubezen moje mame Elizabete, dobrotu mojega očeta Zaharija, spodbujala me je svetost Jezusove matere Marije, ki sem jo pozneje še večkrat srečal. Da sem postal pogumen in odločen mož, da sem lahko ljudi pripravljaj na srečanje z Jezusom in da sem mogel darovati tudi svoje življenje za Jezusa, je zasluga najboljše mame, Marije. Njo slavim tudi zdaj, ko spet živim v njeni bližini.

Naloga: Pred Marijino podobo se zahvali za dobrega človeka, ki si ga danes srečal. Zanj zmoli molitev *Zdrava Marija*.

Pesem:

»Marija z nami zdaj živi,«
Krstnik to glasno govori.
»Marija blizu je bila,
še zdaj je sonce vrh neba.«